

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg vil blot bede finansministeren herfra sige, at det er korrekt, at der står i lovforslaget, at partier, der stemmer for lovforslaget, fremover vil indgå i forligskredsen om udmøntningen af satspuljen. Og det betyder, at hvis Enhedslisten stemmer ja til det lovforslag, som finansministeren har fremsat, vil Enhedslisten indgå i forligskredsen med fuld vetoret, som det er sædvane i den forligskreds.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Jeg vil også prøve at spørge finansministeren: Sagde finansministeren, at hvis Enhedslisten ikke ønsker sådan åndeligt at gå ind for den aftale, der ligger her, kan de ikke blive en del af forliget? Jeg mener, hvem skal definere det? Er det så på den anden side, hvis man nu spørger, om Dansk Folkeparti kan komme med, Venstre og De Konservative, som er åndelige garanter for, at det er helt o.k.? Vi kunne jo ikke få noget at vide af ordføreren. Hvem er det, der definerer de her ting?

Så forstod jeg, at argumentationen var, at det er parlamentarisk uholdbart, men hvem definerer det? Kan vi nu komme med et andet forlig og sige, at vi synes, det f.eks. er parlamentarisk uholdbart, at SF ikke er med i forsvarsforliget, og så vil man sige, at det er en fair begrundelse, kom endelig med den, og så må SF selvfølgelig være med? Det svæver lidt i det uviste.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren oven på al den debat, der har været, ikke kan forstå, at vi har en vis bekymring for, om en aftale er en aftale.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg tror, at man måske skal være påpasselig med at påtage sig den opgave at være åndelig garant i denne sammenhæng. Men det var nu ikke det, der kaldte mig herop.

Kl. 18.40

Det, jeg vil sige noget om, er i forhold til de bemærkninger, finansministeren gjorde om partier, der kunne være åbne over for, at satspuljeforligskredsen blev udvidet, og om de partier, der ikke kunne være åbne over for det. Kristeligt Folkeparti har den holdning, at hvis en forligspartner ønsker at bringe et emne op til debat, kan man selvfølgelig diskutere det, og så kan man i givet fald beslutte sig for, at en forligskreds skal

udvides. Men vi har altså også den respekt for forligspartnere, at hvis der er en forligspartner eller to, der ikke synes, at en forligskreds skal udvides, bliver forligskredsen ikke udvidet. Det synes jeg også hører med til billedet.

For Kristeligt Folkeparti er billedet af det, der er sket på satspuljeområdet, at regeringen har begået et klokkerent forligsbrud, som ikke er set før på tilsvarende vis. Det vil jeg gerne have at finansministeren tager med i sine overvejelser.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil først sige til fru Pernille Rosenkrantz-Theil, at det ikke er helt sædvanligt, at man siger, man vil stemme for et lovforslag for at sabotere hele indholdet. Det er ret usædvanligt, men den holdning har man lov at have. Så er det, jeg siger, at de partier, som ønsker at tilvejebringe det grundlag, der ligger i lovforslaget, må forholde sig til det. Hvis nogen skal afskæres fra at gøre noget sådant, kan det godt betyde, at der kommer ændringsforslag til lovforslaget. Det er ret usædvanligt.

Må jeg sige til hr. Ole Sohn, at jeg forstår godt det standpunkt, at man skal være fuldgyldigt med, det her hørte jeg bare ikke nogen sige. Til gengæld har jeg hørt, at der er nogle, der har talt meget om frygten for, at der kom et parti ind, som havde vetoret. Det har en stor del af debatten jo kørt på, så det var altså ikke helt uberettiget, at det blev stillet som forslag. Hvis nogen var bekymrede – de, der senere sagde nej, i hvert fald det ene parti, som også herfra har talt om problematikken med vetoretten – kunne det jo være dét, der gjorde, at man sagde ja.

Der er ingen tvivl om, at regeringen har anset det som parlamentarisk uholdbart, at i et forlig, som er indgået i 1990, som ikke har nogen udløbsdato, afskæres et parti, der er indvalgt langt senere, fra at være med. Det er et parti, som erklærer, at de er enige i indholdet. Det er ikke, som fru Rosenkrantz-Theil siger, hvor man går ind for at sabotere det, men det er for at være med i det. Man kender vilkårene; man kan ikke kritisere for ikke at have et synspunkt om de svage grupper. Derfor ser jeg ikke noget mærkeligt i, at vi i forbindelse med en ændring af loven, som under alle omstændigheder har været nødvendig, giver en mulighed for tilslutning.

Så vil jeg lige sige om måden, det er lagt til rette på, at det jo lige præcis er at respektere alt det, der er vedtaget. Det berører overhovedet ikke satspuljeordningen, som er vedtaget for